

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980-1981

1 DECEMBER 1980

VERSLAG

— van het REKENHOF —

**over het onderzoek van het ontwerp van decreet houdende aanpassing
van de begroting van de Vlaamse gewestelijke aangelegenheden voor
het begrotingsjaar 1979**

REKENHOF
VR/80-3

1 bijlage

Brussel, 1 december 1980

Mijnheer de Voorzitter,

Het Hof heeft de eer U hierbij een verslag over te maken in verband met het onderzoek van het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse gewestelijke aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979 (Stuk **10-A** (1980-1981) — nr. 1).

Het Rekenhof:

Op last:

De Eerste Voorzitter,

De Griffier,

U. DRILJEUX

H. VREBOS

De heer Voorzitter van de Vlaamse Raad

ONDERZOEK VAN HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

1. Artikel 3 van het ontwerp bepaalt dat de bij dit decreet toegestane kredieten door de algemene middelen der Schatkist zullen gedekt worden.

Hoewel de aanvullingen ruimschoots gecompenseerd worden door de verminderingen, reikt de draagwijdte van dit artikel verder dan wat zijn stereotiepe vorm doet vermoeden.

In feite is dit artikel 3 een aspect van de problematiek rond de opbouw van een eigen thesaurie van de Vlaamse gemeenschap en het Vlaamse gewest, welke zal instaan voor de financiering van de eigen middelenbegrotingen.

Wegens de omstandigheid dat, op grond van een budgettaire bijbepaling, de niet geordonnanceerde saldi van de niet-gesplitste kredieten van de gewestelijke begrotingen naar het volgende jaar mogen overgedragen worden in dezelfde voorwaarden als de gesplitste kredieten (d.w.z. inbegrepen het tevens niet vastgelegde gedeelte ervan), stelt zich de vraag welke schatkist, in de komende jaren, de uitgaven zal betalen die nog zullen geordonneerd worden ten laste van dergelijke overgedragen kredieten welke oorspronkelijk behoorden tot het begrotingsjaar 1979 (of nog vroegere jaren). Dezelfde redenering zou ook kunnen gelden voor het ontwerp van de begroting voor 1890.

In de mate dat de verbintenissen werden aangegaan vóór 1980 zou, krachtens de beginselen van het gemeen recht en bij ontstentenis van enige andersluidende uitdrukkelijke bepaling terzake in de wetgeving, en mede gelet op artikel 15 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 volgens hetwelk de Staat geen enkel van de door het Gewest aangegane verbintenissen waarborgt, 's Rijks schatkist die uitgaven moeten blijven dragen, terwijl de eigen Vlaamse thesaurie zou moeten instaan voor de vanaf 1980 aangegane verplichtingen. In beide gevallen rijzen er problemen : de beschikbare kredieten zullen slechts voorhanden zijn in de gewestelijke begrotingsboekhouding, doch op welke wijze zal het Gewest hiertoe de nodige financiële middelen ontvangen? Zoals voor de ordonnanceringskredieten der kapitaaluitgaven zal een dotatie „buiten massa” ook hier wellicht noodzakelijk zijn.

In welke mate „de Schatkist”, waarvan sprake is in artikel 3 van het ontwerp, uiteindelijk de middelen zal verstrekken is thans nog niet precies te bepalen.

Daar het hierboven uiteengezette probleem trouwens geen direct gevolg is van „bij dit decreet toegestane kredieten (globaal bekeken is de aanpassing immers negatief), doch veeleer in functie staat van de begrotingstechniek der jongste jaren, ware het opportuun in onderhavig ontwerp artikel 3 weg te laten.

2. Het nieuw krediet dat onder artikel 33.01 wordt ingeschreven in afdeling 34 (gewestelijke economische expansie) van titel 1, met het oog op het verlenen van een bijkomende toelage aan de VZW „Nederlandstalig Instituut voor de voortdurende vorming van de Middenstand” vergt enig voorbehoud. Het Rekenhof heeft zich reeds tweemaal verzet tegen de aanrekening van deze uitgave op gewestelijke kredieten, omdat deze toelage thuis hoort in de begroting der culturele aangelegenheden. Een en ander wordt verduidelijkt in de toelichting welke door de Vlaamse Executieve wordt verstrekt bij artikel 7 van het ontwerp van decreet houdende de begroting van het Vlaamse gewest voor het begrotingsjaar 1980.

Zodoende verwijst het Hof naar zijn verslag omtrent het onderzoek van het stuk 8-A (1980-1981) — nr. 1.

3. In het verantwoordingsprogramma ontbreekt de toelichting bij het nieuwe artikel 83.01 van afdeling 34 onder titel II (zie bladzijde 35 van stuk 10-A).